

Corobek Sultanaliyev

(1932 - 1987)

Corobek Sultanaliyev, 1932 yılında Talas şehrinde doğdu. Bişkek'teki No: 5. Kırgız Orta Mektebini (liseyi) bitirip Moskova şehrindeki Renkli Metaller Enstitüsü'nde okudu. Beş şiir kitabı yayımlandı. 1987 yılında vefat etti.

Şiirler

BAR...

Bir çırpık bar - bayterekke bergisiz,
Bir akın bar eline ali belgisiz!..
Bir cıldız bar körünbögön karekke,
Cüz million kündün tabı ceñgisiz!..

Bir çındık bar - comok kuup cetpegen,
Bir kunan bar - külüktördü tepsegen!..
Bir geniy bar - alaçıkta çaşagan -
Aybandı da çekesinen çertpegen!..

Bir bulak bar - paydaluuraak dayradan!..
Bir bulbul bar - bir kündö otuz sayragan...
Bir ciğit bar - teñdik üçün, el üçün,
Kıynap canın, kızıl çoktu karmagan!..

KOŞ, VİNO!

Koş, vino, koşkun vino, emi sendik
Bolo albayt menin öpkö, cüröktörüm.
İçüünü seni esepetp cürüp erdik
Öbülböy kaldı dalay çüröktörüm.

Maksattar koygon alga kalıp artta,
Mas kılıp, kettiñ taştap özümdü artka.
Gülgün çaş, cıyırma beşte bolsom dağı,
Karaçı, turat öñüm okşop kartka.

Ölümdön korkup seni içkem dalay,
Ölböstük sende go dep, bilbey samay.
Künü-tün içsem dağı birook seni,
Ketken cok bir münötüm arttı karay.

Bügündön baştap seni körömün cek!
Cüröktö uyulgugan sen üçün kek.
Seni içip, kör aldında catkıçaktı,
Küröşüp, cer üstündö cürgönüm ep!..

ATA MEKENİM

Çoñ dayra bolsoñ şar akkan,
Men bolom senin bir tamçıñ.
Tıškaarı süyöm adattan,
İşengin, sendik kan-canım.

Köp işter başka tüşkөndö,
Kölököñ maga dem берет.
Kapıstan kalsam kaygırıp,
Kubatın- meni termetet.

VAR...

*Bir çırpı var ki - karakavağa değışmez,
Bir şair var ki daha halkına belirsiz!..
Bir yıldız var ki görünmeyen gözlere,
Yüz milyon güneş sıcağı yenemez!..*

*Bir gerçek var - masal kovup yetmeyen,
Bir tay vardır ki - küheylanları çiğneyen!..
Bir deha var ki - kulübede yaşayan -
Hayvanı da asla incitemeyen!..*

*Bir pınar var ki - daha faydalı nehirden!..
Bir bülbül var - bir günde otuz şakiyan...
Bir yiğit var ki - eşitlik için, halk için,
Zorlayıp canını, kıpkırmızı koru tutan!..*

ELVEDA, ŞARAP!

*Elveda, şarap, elveda şarap, şimdi senin
Olamaz benim ak ciğerim, yüreğim.
İçmeyi seni sayarken bir cesurluk,
Öpülemedi bir sürü güzellerim.*

*Maksatlar koyduğum önüme kalıp artta,
Sarhoş edip, gittin bırakıp kendimi arda.
Toz pembe çağ, yirmi beşte olsam dahi,
Baksan a, duruyor yüzüm benzeyip yaşlıya.*

*Ölümden korkup seni içtim fazla,
Ölmezlik sendedir diye, bilmeyip arzuyula.
Gece gündüz içsem daha ancak seni,
Gitmedi bir dakikam geriye doğru.*

*Bugünden itibaren senden nefret ederim!
Kalbimde yükseliyor sen için nefret.
Seni içip kabir altında yatmaktansa,
Savaşıp, yer üstünde olmam yeğdir!..*

ANA VATANIM

*Büyük nehir olsan gür akan,
Ben olurum senin bir damlan.
Fazlasıyla severim olduğundan,
İnan ki, senindir kan-canım.*

*Çok işler başa geldiğinde,
Gölgen bana kuvvet verir.
Ansızın kalırsam üzülüp,
Kuvvetin beni sallandırır.*

Tuzuñdu senin aktaşka,
Turamın bolup sakçıñ men...
Kelse da kırsık çaş başka,
Ümütüm öçpös calgız sen!..

Közdörün cıldız nur çaçıp,
Kıynoogo salat künöösüz.
Sözdörün ırday uykaşıp,
Şat külkün çıgat süröösüz.

Coop ber canım ertereek,
Conumdan terim akpasın.
Sensiz men közsüz temselep,
Tüşkünü oygo çaş başım.

Cürögüm senin koluñda,
Özüñ bil tepsep taştasañ.
Bir calgız sensiñ oyumda,
Kasıñday meni kakpasañ.

Bir küç bar sende sıykırduu,
Akındın tarkan cürögün.
Aşgım bolçu bir sırduu,
Ardaktap süyüp cüröyün.

Tün kübö, bezdim uykumdan,
Közümdön çaşım agılıp.
Kadırkeç aya azıraak,
Kalbayın kokus carılıp. <...>

CER
(Urpaktarga kayrılıu)

Sen bizge körünösün bek çemodan,
Üstündö türdüü cemiş, tamagı bar.
Adam da, ayban dağı, kanattuu kuş,
Bir tatsa, köpkö çeyin canı es alar.
Eç kim çok birok seni kötörö alar?
Düynögö da sen cetkis közdör kelip,
Tañ kalıp, cıldızınıñ neçen karaar.
Cüzünön cañı aşıktın murdagıday,
Zuu eñip, sılap ötöör nazik şamal.
Emi biz çaşap öttük, datıbiz çok.
Köböysün biz kaltırıp ketken salttar,
Çaşasın cer betinde adam - adal.
Kaltırdık biz urpaktar saga cerdi;
Kazgıla biz kazalbay ketken kendi.
Kaltaarbay kayrat menen iştegile,
Kambılday kayra ağızıp çeke terdi.
Kara köz, kambıl ciğıt coonu tosor!
Kaysıl söz, kaldı ayılbaş ayıç degi?
Bir gana kalsa kerek ayılbaştan:
Kastıkka berbegile uşul cerdi!
Akıldıu çaşagıla, iştegile,
Uyatka kaltırbaştan ötkön eldi!..

Tuzunu senin hak etmeye,
Dururum olup bekçin ben...
Gelse de kaza genç başa,
Umudum sönmez yalnız sen!..

Gözlerin yıldız nur saçıp,
Azap çektirir günahsız.
Sözlerin şarkı söyleyen ahenkli,
Neşeli gülüşün çıkar aralıksız.

Cevap ver canım çabucak,
Sırtımdan terim akmasın.
Sensiz ben gözsüz sendeleyip,
Daldı düşünceye genç başım.

Yüreğim senin elinde,
Kendin bil çiğnemek istersen.
Bir tek sensin aklımda,
Düşmanın gibi beni itmesen.

Bir güç var sende büyüli,
Şairin çeken gönlünü.
Aşkım ol (canım) değişmez,
Hürmet edip seveyim.

Gece şahittir, bezdim uykumdan,
Gözümden yaşlar akılıp.
Sevgilim acı birazcık,
Kalmayayım aniden patlayıp. <...>

YER
(Kuşaklara sesleniş)

Sen bize görünürsün sağlam bavul,
Üstünde türlü meyve, yemeği var.
Adam da, hayvan dahi, kanatlı kuş,
Bir tatsa, uzun bir süre canı rahatlar.
Hiç kimse yok ancak seni kaldıracak?
Dünyaya da sen yetmez gözler gelip,
Şaşıp yıldızına çok kez bakar.
Yüzünden yeni aşgım eskisi gibi,
Hızla, okşayıp geçer nazik rüzgar.
Şimdi biz yaşayıp geçtik, şikayet yok.
Çoğalsın biz bırakıp giden adetler,
Yaşasın yer yüzünde insan - helâl.
Bıraktık biz nesiller size yeri;
Kazıyın biz kazamayan madenleri.
Titremeden cesaretle çalışın,
Çevik bir şekilde yine akıtıp alın teri.
Kara göz, çevik yiğit düşmana karşı çıkar!
Hangi söz, kaldı söylenmeyip söyle aslı?
Sadece kalmış olmalı söylenmeyip:
Düşmanlığa bırakmayın işbu yeri!
Akıllı şekilde yaşayın, çalışın,
Utanç içinde bırakmayıp geçen halkı!..